

18 Ιουλίου 2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κκ. Υπουργούς

A) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

B) Ναυτιλίας

Θέμα: «Μεσογειακός Κανονισμός για την Αλιευτική Πολιτική, Συλλογή αλιευτικών δεδομένων και σύστημα ηλεκτρονικής καταγραφής»

Για την αντιμετώπιση της προβληματικής κατάστασης της υπερ-αλίευσης, η Ε.Ε υιοθέτησε ήδη από το 2006 το 'Μεσογειακό Κανονισμό' (Μ.Κ) (1967/2006) για τη βελτίωση της διαχείρισης της αλιείας. Οι στόχοι του Μ.Κ ήταν η αειφόρος αλιεία, η προστασία του ευαίσθητου θαλάσσιου περιβάλλοντος και η επαναφορά των αλιευτικών αποθεμάτων σε υγιή επίπεδα. Ο Μ.Κ κάνει βήματα προς την κατεύθυνση της ενσωμάτωσης περιβαλλοντικών παραμέτρων στην αλιευτική πολιτική. Προβλέπει τη δημιουργία ενός δικτύου προστατευόμενων περιοχών όπου περιορίζονται οι αλιευτικές δραστηριότητες για να προστατευτούν οι περιοχές αναπαραγωγής, ωοτοκίας και συνολικά το θαλάσσιο οικοσύστημα.

Για να δοθεί στα κράτη-μέλη το απαραίτητο χρονικό περιθώριο να προετοιμαστούν για ορισμένες διατάξεις του συμφωνήθηκε μια μακρά μεταβατική περίοδος τριών (3) ετών, μέχρι δηλαδή την 31^η Μαΐου 2010. Από την 1^η Ιουνίου του 2010 ο Κανονισμός βρίσκεται σε πλήρη ισχύ και η εφαρμογή του είναι υποχρεωτική. Συνεπώς, θα ήταν λογικό να αναμένει κανείς ότι η Ελλάδα που είχε άφθονο χρόνο να μεριμνήσει για τη μετάβαση, να διασφαλίσει τη συμμορφωσή της. Δεν έγινε όμως αυτό και η εξέλιξη ήταν μάλλον απογοητευτική: Η Ελλάδα παραπέμπεται από τη Διεύθυνση Αλιείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η διαδικασία φαίνεται να ολοκληρώνεται μέχρι τον Σεπτέμβρη τ.ε σχετικά με το ελληνικό διαχειριστικό σχέδιο αλιείας, που προβλέπεται από τον Μεσογειακό Κανονισμό. Το διαχειριστικό σχέδιο που είχε στείλει η ελληνική πλευρά τον Απρίλιο του 2010 δεν έγινε δεκτό από τις υπηρεσίες της Ε.Ε με το αιτιολογικό ότι υπήρχαν σοβαρές ελλείψεις σε στοιχεία και επιστημονική τεκμηρίωση, γεγονός αναμενόμενο διότι απουσίαζαν τα αλιευτικά δεδομένα χωρίς τα οποία δεν μπορεί να υπάρξει ορθολογικό διαχειριστικό σχέδιο. Τα τελευταία αλιευτικά δεδομένα στάλθηκαν το 2006 ενώ η υποχρέωση αποστολής ήταν ετήσια. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Ελέγχου, επιβάλλεται ένα σύστημα

ανταλλαγής στοιχείων μεταξύ των κρατών-μελών. Στην υποχρεωσή της αυτή η Ελλάδα δεν ανταποκρίνεται, προκαλώντας πρόβλημα στη δραστηριότητα των άλλων κρατών-μελών. Ενώ τα δεδομένα αλιείας στην ΕΕ συλλέγονται μέσα από τα βιβλία εκφορτώσεων, στην Ελλάδα τα περισσότερα είναι χειρόγραφα και περιστασιακά χωρίς κανείς να έχει την ευθύνη της συλλογής. Τα στοιχεία που υποβάλλονται είναι ελλιπή ενώ το σύστημα μηχανοργάνωσης του υπουργείου Ναυτιλίας δεν επιτρέπει τον άμεσο έλεγχο των στοιχείων και τη διαβίβασή τους στην Ε.Ε.

Όλα τα παραπάνω μαρτυρούν, για άλλη μια φορά, τις παθογένειες της ελληνικής δημόσιας διοίκησης και της πολυδιάσπασης των φορέων που είναι παρούσες και στον τομέα της αλιείας, δεδομένου ότι χρειάζονται σχεδόν κάθε φορά τρεις τουλάχιστον υπογραφές υπουργών για να προωθηθεί κάτι. Το Ινστιτούτο Αλιευτικών Ερευνών ανήκει στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών στο Υπουργείο Παιδείας, εκ των πραγμάτων εμπλέκεται το υπουργείο Ναυτιλίας, λόγω του ισχύοντος κανονισμού ελέγχου, και όλοι μαζί πρέπει να παίρνουν την έγκριση του υπουργείου οικονομικών.

Σε συνέχεια των ανωτέρω ερωτώνται οι κκ. Υπουργοί:

1. Ποιες ενέργειες έχετε δρομολογήσει για να σταλούν δεδομένα μέχρι τον Σεπτέμβριο ώστε να αποφευχθεί η παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο;
2. Έχει δρομολογηθεί η μηχανοργάνωση του Υπουργείου Ναυτιλίας ώστε να είναι εφικτός ο άμεσος έλεγχος στοιχείων και η αποστολή τους στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς;
3. Έχει προβλεφθεί, έστω με καθυστέρηση, κάποιος μηχανισμός αποτελεσματικού συντονισμού των εμπλεκόμενων υπουργείων ώστε να μειωθεί ο απαιτούμενος χρόνος, να αναβαθμιστεί η ποιότητα των παρεχομένων στοιχείων και, εν κατακλείδι, να αυξηθεί η απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων;

Η βουλευτής που ερωτά

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη